

תלמודו בידו

דף נה עמוד א

א] כיצד היה הכהן הגדול מזה את שמונה ההזאות בקודש הקדשים ?

ב] מנין שמזה מדם הפר ומדם השעיר אחת למעלה ושבע למטה ?

ג] מנין שההזאה למעלה היא על הארץ ולא על הכפורת ממש ?

ד] כיצד מונה את שבע ההזאות שלמטה ?

א] אחת למעלה: מצרד את גב ידו למטה, ומזה כלפי מעלה.

ואינו מזה על גג הכפורת, אלא באויר כנגד עובי הכפורת. ואין הדמים נוגעים בה, אלא נופלים לארץ לפני הארון.

שבע למטה: מצרד את גב ידו למעלה, ומזה למולו ממנו והלאה, כל הזאה נמוכה מעט מזו שלפניה, וכולן נופלות לארץ.

ב] אחת למעלה: נאמר בדם השעיר "והזה אותו על הכפורת", אותו לשון יחיד. פר, שנאמר "ועשה את דמו [של השעיר] כאשר עשה לדם הפר".

שבע למטה: נאמר בדם הפר "ולפני הכפורת יזה שבע פעמים". והזאות דם השעיר נלמדות מהזאות דם הפר כנ"ל.

ג] נאמר בדם השעיר "והזה אותו על הכפורת ולפני הכפורת", והתיבות "ולפני הכפורת" מיותרות, שהרי כבר למדנו שבע הזאות למטה בשעיר מהפר.

אלא להקיש על הכפורת [אחת למעלה] ללפני הכפורת, וכשם ששבע ההזאות למטה אינן נוגעות בכפורת, כך האחת שלמעלה אינה נוגעת בכפורת.

ד] ר' מאיר: אחת ושתיים, אחת ושלוש. כפי מנהג מקומו שהיו מונים עשרים ואחת, עשרים ושתיים, שמזכיר תחילה את המספר שאינו משתנה.

ר' יהודה: שתיים ואחת, שלש ואחת. שבמקומו מנו אחת ועשרים, שתיים ועשרים.